

[Alfred Hansen]

rydde nogle tunge sten væk. For et par dage siden udtalte udenrigsministeren, at udenrigsministeren gerne på venstres vegne ville hjælpe socialdemokratiet med at rydde nogle sten af vejen. Når vi ser på statsministerens redegørelse, så må man konstatere ud fra det spinkle indhold, at der i hvert fald tilsyneladende ikke er så store sten, som kan give udenrigsministeren angst for at få en diskusprolaps, når han skal til at løfte dem. Hvis statsministerens redegørelse er normgivende for, hvad regeringen agter at foretage sig, så er der meget, der tyder på, at denne regering vil vise sig at være en regering, som vil være ekspert i at udsætte problemernes løsning.

Vi skal i morgen behandle et forslag om pris- og avancestop plus nogle andre forslag, og alle forslagene har det tilfælles, at der er tale om styring, der er tale om indgreb, der er tale om kontrol, åbenbart ud fra den naive forestilling, at det vil kunne hjælpe på landets problemer.

Jeg kunne have lyst til at spørge: hvornår kan man vente, at der fra regeringens side kommer en lovgivning, som vil betyde stop for prisstigningerne på jord? Man vil altså holde priserne i ro. Man vil stoppe priseekspllosionen på forbrugsgoder, men prisstigninger på byggegrunde har regeringen ikke tilkendegivet at ville gøre noget ved. Hvor længe skal man fortsat kunne tjene 20, 30, 40, 50 pct. på årsbasis, skattefrit vel at mærke, uden at regeringen vil gøre noget? Og det på trods af at det jo er her, vi har den største inflationsfaktor.

En anden stor sten, som det ville være passende for udenrigsministeren og socialdemokratiet og venstre at løfte, var at tilkendegive, hvad man vil med dyrtidsportierne. Det er jo sådan, at lønmodtagerne har måttet registrere en kraftig reallønsnedgang. Selv om beløbet på lønnings sedlen har været stadig større, har denne forøgelse ikke kunnet opveje de stadig stigende skatter, som stat, amter og kommuner indkræver, og som de stigende boligudgifter gør et groft indhug i.

Momsen har redet det danske folk som en mare. For et lille års tid siden forhøjede man den med 3 pct., og nu lægger man oven i købet 2 pct. ovenpå, så vi er oppe på 20 pct. Det er virkelig fantasifulde initiativer, der her tages fra regeringen. Om det er venstre, der har tilføjet regeringen denne fantasifuldhed, skal jeg ikke komme nærmere ind på,

man hvis det er tilfældet, må man nok sige, at venstres gode ideer til socialdemokratiet kan være på et lille sted.

Man vil blande sig i arbejdsmarkedets frie forhandlinger. Man har forbudt udbetaling af dyrtidsportioner ud over 2 på årsbasis til lønmodtagerne. Resten indbetaler staten til ATP-fonden, og så skal man naturligvis ud at hente dem fortrinsvis hos de samme mennesker, nemlig lønmodtagerne, som er det mest skatteplagede folk i dette land. De må altså over skattebilletten betale de penge, som staten indbetaler til ATP-fonden, og som lønmodtagerne endnu ikke har fået nogen klar tilkendegivelse om hvornår de skal modtage. Såvel arbejdsgiverne som lønmodtagerne bør snarest muligt have klarhed over, hvordan situationen vil være fremover.

Man er i færd med at udtage overenskomstkrav uden at kende de politiske forhold. Vi har været vidne til indtil flere gange, at politikerne er kommet og har ryddet op, efter at arbejdsmarkedet har forhandlet. Efter at lønmodtagerne har fået det, som de retmæssigt har krav på, kommer politikerne og fejer op. Der er for mig ingen tvivl om, at arbejdsmarkedets parter på strålende vis ville kunne leve op til deres ansvar, men det er en forudsætning, at man så ved, hvad politikerne vil gøre. Hvis de politiske forhold er klarlagt, vil også såvel arbejdsgivere som lønmodtagere kunne finde et forsvarligt udgangspunkt for lønforhandlingerne. Der må meget snart foreligge en klar tilkendegivelse fra regeringen om to forhold. Det ene er: hvad skal der ske med de indefrosne dyrtidsportioner? Kan lønmodtagerne forvente dem udbetalt og i så tilfælde hvornår? Punkt 2: hvad skal der ske efter udløbet af denne overenskomstperiode? Agter staten fortsat at blande sig og tilbageholde måske alle dyrtidsportioner fremover? Hvis ikke arbejderne og lønmodtagerne har klaring på det, må de naturligvis tage højde herfor ved udtagelse af overenskomstkrav, og det vil sige, at man kan blive vidne til, at der vil blive stillet større krav fra lønmodtagerside, end der ville være blevet stillet, hvis man havde kendt dyrtidsportionernes fremtid.

Jeg skal forsøge at give et spinkelt bidrag til opklaring af disse dunkle initiativer, som regeringen ikke har taget, men som regeringen burde have taget, og det skal jeg gøre ved at fremsætte følgende: